

5 amata nobis, quantum amabitur nulla!
 ibi illa multa tum iocosa fiebant,
 quae tu volebas nec puella nolebat.
 fulsere vere candidi tibi soles.
 nunc iam illa non vult: tu quoque, inpotens, noli
 10 nec, quae fugit, sectare nec miser vive,
 sed obstinata mente perfer, obdura.
 vale, puella. iam Catullus obdurat
 nec te requiret nec rogabit invitam.
 at tu dolebis, cum rogaberis nulla.
 15 scelestas, vae te! quae tibi manet vita?
 quis nunc te adibit? cui videberis bella?
 quem nunc amabis? cuius esse diceris?
 quem basiabis? cui labella mordebis?
 at tu, Catulle, destinatus obdura.

9

5 Verani, omnibus e meis amicis
 antistans mihi milibus trecentis,
 venistine domum ad tuos penates
 fratresque unanimos anumque matrem?
 venisti. o mihi nuntii beati!
 visam te incolumem audiamque Hiberum
 narrantem loca, facta, nationes,
 ut mos est tuus, applicansque collum
 iocundum os oculosque suaviabor.
 10 o quantum est hominum beatiorum,
 quid me laetius est beatiusve?

10

Varus me meus ad suos amores
 visum duxerat e foro otiosum,
 scortillum, ut mihi tunc repente visum est,